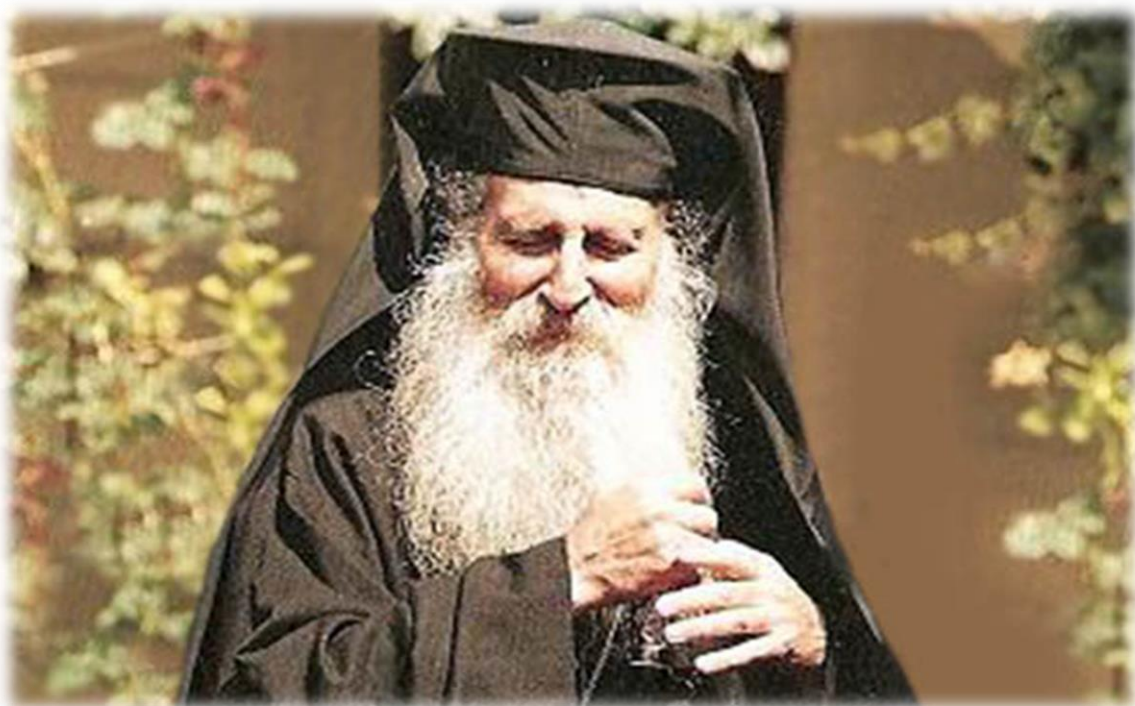

Ο άγιος Ιάκωβος άριστος πνευματικός ιατρός.

Ο Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης.

Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης.

Ο π. Ιάκωβος – διηγείται ο π. Λάμπρος Φωτόπουλος – ανέλαβε ως Πνευματικός την αμαρτωλή ψυχή μου σε μία περίοδο απόγνωσης και βαθειάς μελαγχολίας. Αυτό οφείλετο στο γεγονός ότι είχα μέσα μου καταπιέσει τη φωνή του Θεού, που από τα εφηβικά μου χρόνια με καλούσε στην Ιερωσύνη. Αποτέλεσμα ήταν να έχω μελαγχολίες, φόβους, λογισμούς, ταραχή, πολυπραγμοσύνη, απογοήτευση κ.τ.ό. Όλες αυτές οι ψυχολογικές δυσλειτουργίες οφείλονταν στην πιο πάνω απώθηση, αλλά δεν το καταλάβαινα τότε. Νόμιζα ότι αλλού είναι το πρόβλημα. Όταν πήγα για πρώτη φορά στον π. Ιάκωβο να εξομολογηθώ, το κατάλαβε και με ρώτησε αν σκέπτομαι να γίνω “ιερό πρόσωπο”. Μου φάνηκε εντελώς αστεία η ερώτηση και του απάντησα αρνητικά. Επί οκτώ περίπου χρόνια που πήγαινα και εξομολογιόμουν, ουδέποτε πάλι ο Γέροντας με ξανα-ρώτησε για αυτό.

Στις 9 Νοεμβρίου 1991, γιορτή του αγίου Νεκταρίου, με κατέλαβε μια εσωτερική έντονη επιθυμία να γίνω κληρικός. Το αποφάσισα, αλλά δεν το είπα σε κανένα. Ένας γιυός μου τότε με πίεζε επί μία εβδομάδα

αφόρητα να πάμε στον όσιο Δαβίδ. Το Σάββατο 16 Νοεμβρίου, μετά από πολλές δυσκολίες, ξεκινήσαμε και πήγαμε στο Μοναστήρι. Ο Γέροντας με περίμενε. Με πήρε στο Ιερό του Ναού, με ασπάσθηκε σταυροειδώς για πρώτη (και τελευταία) φορά και μου εξήγησε στη συνέχεια αναλυτικά «πώς πρέπει να είμαστε εμείς οι παπάδες (!)», χωρίς εγώ να του αναφέρω τίποτα. Το στόμα μου ήταν περίεργα κλειστό. Ήθελα να τον ρωτήσω πώς το κατάλαβε ότι αποφάσισα να γίνω κληρικός. Σκέφτηκα την επόμενη φορά να το ρωτήσω. Αλλά μετά από πέντε μέρες ο Γέροντας ανεχώρησε για τον Ουρανό.

Όταν αργότερα στον νέο μου Πνευματικό είπα τις σκέψεις μου για την Ιερωσύνη και αποφασίσαμε για 15 μέρες να προσευχηθούμε, τότε άρχισαν να φεύγουν από μέσα μου, σαν καπνός όλες οι μελαγχολίες, καταπιέσεις, ψυχολογικά κ.τ.ό. Έγινα πάλι 18 χρονών. Τότε κατάλαβα ότι ο γέροντας Ιάκωβος, ως άριστος ιατρός, είχε κάνει την ορθή διάγνωση και με την αγία προσευχή του είχε επιτύχει και την θαυματουργική θεραπεία μου.

Όταν πέρασα ένα μεγάλο πειρασμό, ο Γέροντας με παρακολουθούσε από μακριά και με τις προσευχές του με έσωσε. Όταν πήγα να εξομολογηθώ, τα ήξερε όλα πριν του τα πω.

**Από το βιβλίο: Ο Γέρων Ιάκωβος (Διηγήσεις – Νουθεσίες – Μαρτυρίες),
σελ. 222, 227. Έκδοση «Ενωμένη Ρωμηοσύνη» 2016.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>